

Datum van inontvangstneming : 20/07/2023

Zaak C-370/23**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

13 juni 2023

Verwijzende rechter:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slowakije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 april 2023

Verzoekende partij:

Mesto Rimavská Sobota

Verwerende partij:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[OMISSIS]

[rechter, zaaknummer]

BESLISSING

De Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (hoogste bestuursrechter van de Slowaakse Republiek) heeft bij de behandeling van het bezwaar van de **Mesto Rimavská Sobota** (stad Rimavská Sobota; hierna: „verzoeker”), gevestigd te [OMISSIS] Rimavská Sobota, [OMISSIS] [*adres, identificatienummer*], vertegenwoordigd door advocatenkantoor [OMISSIS], [*gegevens van de advocaat*], tegen de **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (ministerie van Landbouw en Plattelandsontwikkeling van de Slowaakse Republiek; hierna: „verweerder”), gevestigd te [OMISSIS] [*adres*] Bratislava, in het kader van de procedure tot toetsing van de rechtmatigheid van verweerders besluit in procedure [OMISSIS] [*procedurenummer*] van 25 juni 2019, bij de behandeling van het door verzoeker ingestelde cassatieberoep tegen het vonnis van de Krajský súd v Banskej Bystrici (rechter in eerste aanleg Banská Bystrica, Slowakije; hierna ook: „Krajský súd”) [OMISSIS] [*procedurenummer*] van 13 mei 2020,

beslist:

- I. De Najvyšší správny súd Slovenskej republiky **schorst** de behandeling [OMISSIS] [*rechtsgrondslag naar nationaal recht*].
- II. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie **stelt** de Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aan het Hof van Justitie van de Europese Unie **de hiernavolgende prejudiciële vraag**:

Moet artikel 2, onder b), van verordening (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen aldus worden uitgelegd dat de verkoop (tegen betaling) van onbewerkt hout of brandhout in de zin van bijlage 1 bij deze verordening ook moet worden beschouwd als het op de markt brengen van hout als het hout uit hoofde van de overeenkomst wordt gekapt door de koper op basis van de richtsnoeren en onder toezicht van de verkoper?

Motivering

- 1 De cassatierechter heeft het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, onder b) en c), van verordening (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (hierna: „verordening”).

I.

Procedure in het hoofdgeding en voor de nationale rechterlijke instanties

- 2 Bij verweerders besluit [OMISSIS] [*procedurenummer*] van 25 juni 2019, gelezen in samenhang met het besluit van de Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (Slowaakse bosbouw- en houtinspectie, Slowakije) [OMISSIS] [*nummer*] van 10 april 2019, heeft verweerder aan verzoeker overeenkomstig § 17, lid 5, onder b), van de zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (wet nr. 113/2018 betreffende het op de interne markt brengen van hout en houtproducten en tot wijziging en aanvulling van wet nr. 280/2017 betreffende de verlening van steun en subsidies voor de landbouw en de plattelandontwikkeling en tot wijziging van wet nr. 292/2014 inzake de medefinanciering door de Europese structuur- en investeringsfondsen en tot wijziging en aanvulling van bepaalde wetten), zoals gewijzigd (hierna: „wet inzake hout”) een geldboete ten bedrage

- 3 van 2 000 EUR opgelegd wegens een andere bestuurlijke overtreding in de zin van § 17, lid 1, onder c), van de wet inzake hout, die verzoeker aldus zou hebben begaan dat hij als marktdeelnemer heeft verzuimd het stelsel van zorgvuldigheidseisen van § 4, leden 1, 2 en 3, van de wet inzake hout toe te passen. Verzoeker is tevens gelast herstelmaatregelen te treffen.
- 4 Verweerder is ervan uitgegaan dat verzoeker als gemeente een rechtspersoon is in de zin van § 1, lid 1, van de zákon č. 369/1990 Zb. obecnom zriadení (wet nr. 369/1990 inzake het stelsel van gemeenten), zoals gewijzigd, en dat hij overeenkomstig de bij wet gestelde voorwaarden op zelfstandige basis eigen vermogensbestanddelen en eigen inkomsten beheert. Hij is derhalve geen organisatie die niet is opgericht om een economische activiteit uit te oefenen of die geen economische activiteit zou kunnen uitoefenen.
- 5 Verweerder was het eens met de primaire autoriteit en heeft erop gewezen dat uit de in bewaring genomen kassabonnen volgt dat verzoeker door middel van rechtstreekse verkoop [OMISSIS] brandhout aan natuurlijke personen heeft verkocht. Deze kassabonnen hadden betrekking op de formulieren „*vergunning voor zelfstandige houtproductie*” en „*L4 43 Bewijs van oorsprong van hout*”, waarop de houtsoort, namelijk brandhout, alsook de betreffende hoeveelheid wordt vermeld. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het irrelevant is wie het hout uiteindelijk heeft gekapt, aangezien het een eerste verkoop van brandhout betrof. Hij is van mening dat het, voor zover de door verzoeker verrichte handelstransactie betrekking had op hout/brandhout, voor de vraag of verzoeker als marktdeelnemer kan worden aangemerkt irrelevant is wie aldus verkocht hout kapt en of er sprake is van de verkoop van reeds gekapt hout dan wel van hout op stam met het recht om dit later te kappen.
- 6 Verweerder heeft tevens aangevoerd dat het bestuurlijke dossier tevens een aankondiging van een openbare aanbesteding voor de „*verkoop van hout op stam*” omvat, alsmede een kopie van verkoopovereenkomst [OMISSIS] [nummer], die door verzoeker op [OMISSIS] [datum] is gesloten met [OMISSIS] [OMISSIS] [naam van de koper], terwijl in artikel II, lid 1, is aangegeven dat de overeenkomst betrekking heeft op de verplichting van de verkoper (verzoeker) tot het „*verkopen van een hoeveelheid hout*”, en artikel II, lid 2, erin voorziet dat de verkoper zich ertoe heeft verbonden de koper in staat te stellen „*het hout te kappen*”. Blijkens andere contractuele bedingen moest het hout na het kappen ervan worden onderworpen aan een „*meting van de hoeveelheid hout*” in aanwezigheid van werknemers van verzoeker, dat wil zeggen dat verzoeker zelfs na het kappen van het hout nog andere handelingen in verband met de verkoop en het op de markt brengen van het hout heeft verricht. De overeenkomst had betrekking op onbewerkt hout. Ook in een dergelijk geval was verweerder van mening dat het irrelevant is wie het hout heeft gekapt, zolang de verkoop maar betrekking had op hout. Bijgevolg was hij van mening dat verzoeker de hoedanigheid van marktdeelnemer had.

- 7 Gelet op het feit dat verzoeker, als marktdeelnemer, heeft verzuimd om naar behoren een stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen, heeft verweerder vastgesteld dat verzoeker een bestuurlijke overtreding in de zin van § 17, lid 1, onder c), van de wet inzake hout heeft begaan en heeft hij verzoeker op die grond een geldboete opgelegd.
- 8 Verzoeker heeft beroep bij de bestuursrechter tegen verweerders besluit ingesteld en heeft daarbij aangevoerd dat hij niet de hoedanigheid van marktdeelnemer heeft aangezien hij hout op stam met het recht om dat te kappen heeft verkocht. Tegelijkertijd heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat hij nooit hout of houtproducten heeft gedistribueerd of gebruikt in het kader van een eigen bedrijfsactiviteit. Volgens verzoeker had hij bijgevolg niet de hoedanigheid van marktdeelnemer, was hij niet onderworpen aan de verplichtingen van § 4, leden 1, 2 en 3, van de wet inzake hout en kon hij evenmin worden bestraft voor het niet naleven van deze verplichtingen. In dat verband heeft verzoeker verwezen naar scenario 10a van mededeling C(2016) van de Commissie van 12 juni¹ 2016, waarin zogenoemde praktijkvoorbeelden van situaties zijn opgenomen waarin een onderneming/persoon wordt geacht een marktdeelnemer te zijn. Dit scenario luidt als volgt:

„Boseigenaar Z verkoopt aan bedrijf A het recht om op het terrein van Z staande bomen te kappen voor distributie of gebruik via het eigen bedrijf van A.

> Bedrijf A wordt marktdeelnemer wanneer hij het hout kapt voor distributie of gebruik via zijn eigen bedrijf.”

- 9 Bij vonnis [OMISSIS] [*procedurenummer*] van 13 mei 2020 (hierna: „bestreden vonnis”) heeft de Krajský súd v Banskej Bystrici het door verzoeker ingestelde beroep afgewezen. In de onderzochte zaak heeft deze rechter geoordeeld dat het van wezenlijk belang is om vast te stellen of verzoeker moet worden aangemerkt als een marktdeelnemer die overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de verordening verplicht is om een stelsel van zorgvuldigheidseisen in de zin van artikel 6 van de verordening toe te passen. Gelet op het feit dat de verkoop in de door de bestuurlijke autoriteiten vastgestelde gevallen betrekking had op hout, heeft de Krajský súd geoordeeld dat het vanuit het oogpunt van de kwalificatie van verzoeker als marktdeelnemer irrelevant is of dit hout op stam wordt verkocht (waarbij de koper verantwoordelijk is voor het kappen ervan) dan wel of het pas wordt verkocht nadat het is gekapt. In elk geval wordt het hout voor het eerst op de markt gebracht, dat wil zeggen dat het wordt geleverd, ongeacht op welke wijze en ongeacht de daarbij toegepaste verkooptechniek, met het oog op distributie of gebruik in het kader van een handelsactiviteit. De verkoop had betrekking op brandhout in de zin van bijlage 1 bij de verordening.

¹ Noot van de vertaler: bedoeld wordt de mededeling van de Commissie van 12 februari 2016, C(2016) 755 final.

- 10 Volgens de Krajský súd vormt scenario 10a van mededeling C(2016) van de Commissie slechts een aanbeveling en kan het op het grondgebied van de Slowaakse Republiek niet worden toegepast voor zover het niet in overeenstemming is met de regelingen van de nationale wetgeving. In het door verzoeker gekozen verkoopmodel beschikt de koper namelijk niet eens over de essentiële documenten waarmee een stelsel van zorgvuldigheidseisen kan worden opgezet en inhoudelijk naar behoren kan worden toegepast. De koper wordt namelijk niet overeenkomstig de boswet als bosbeheerder ingeschreven in het betreffende register. Door de verantwoordelijkheid voor het toepassen van een stelsel van zorgvuldigheidseisen over te dragen op de koper zou derhalve het doel van de verordening en van de boswet worden ondermijnd. Indien verzoeker daadwerkelijk een recht om hout op stam te kappen had verkocht, had de koper bosbeheerder moeten worden en zou hij als zodanig onder meer verplicht zijn geweest om registers van bosbeheer en andere daarmee samenhangende registers bij te houden, wat evenwel niet is geschied.
- 11 Verzoeker heeft cassatieberoep tegen het bestreden vonnis ingesteld. Hij is van mening dat de door hem gekozen methode van verkoop van hout op stam, waarbij het de koper is die het hout kapt, niet overeenstemt met het begrip „*op de markt brengen [van hout]*” in de zin van artikel 2, onder b), van de verordening, zodat hij evenmin de hoedanigheid van „marktdeelnemer” in de zin van artikel 2, onder c), van de verordening had. Tegelijkertijd heeft verzoeker opnieuw gewezen op scenario 10a van mededeling C(2016) van de Commissie, dat volgens hem op zijn geval van toepassing is en op grond waarvan hij niet als marktdeelnemer kan worden aangemerkt.
- 12 Tegelijkertijd heeft verzoeker de cassatierechter herhaaldelijk verzocht de behandeling van het ingestelde cassatieberoep te schorsen en het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, onder c), van de verordening, aangezien in de onderhavige zaak juist een geschil over de uitlegging van die verordening aan de orde is.
- 13 Verweerder heeft een standpunt over het door verzoeker ingestelde cassatieberoep ingenomen en heeft de in zijn besluit aangevoerde argumenten in wezen gehandhaafd. Hij heeft benadrukt dat de marktdeelnemers die het hout van verzoeker hebben gekocht niet eens beschikten over de essentiële documenten waarmee een stelsel van zorgvuldigheidseisen kon worden opgezet en toegepast. Alleen verzoeker, in zijn hoedanigheid van bosbeheerder (die de betreffende kaprechten niet aan een derde partij heeft overgedragen), beschikt over de verschillende registers vereist door de zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch (wet nr. 326/2005 Z. z. betreffende de bossen), zoals gewijzigd (in de onderhavige verwijzing aangeduid als „boswet”), alleen hij houdt deze registers bij en alleen hij is overeenkomstig die wet geregistreerd als bosbeheerder, zodat hij kan beschikken over de documenten die nodig zijn voor de toepassing van een stelsel van zorgvuldigheidseisen. Indien daadwerkelijk sprake was geweest van de verkoop van een recht om hout op stam te kappen, zoals verzoeker heeft verklaard, had de koper bosbeheerder moeten worden en had hij de bijbehorende

rechten en verplichtingen moeten hebben verworven, wat in de onderhavige zaak evenwel niet is geschied. Verweerder verzoekt de cassatierechter het door verzoeker ingestelde beroep ongegrond te verklaren.

II.

Unierecht

14 Artikel 2, onder b) en c), van de verordening luidt als volgt:

b) „op de markt brengen”: het op enigerlei wijze, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, voor de eerste maal leveren van hout of houtproducten op de interne markt met het oog op distributie of gebruik in het kader van een handelsactiviteit, hetzij tegen betaling hetzij kosteloos. Hieronder wordt ook verstaan het leveren door middel van communicatie op afstand als bedoeld in richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten. De levering op de interne markt van houtproducten die zijn afgeleid van hout of houtproducten die reeds op de interne markt zijn gebracht, geldt niet als „op de markt brengen”;

c) „marktdeelnemer”: een natuurlijke of rechtspersoon die hout of houtproducten op de markt brengt; [OMISSIS].

15 In artikel 4, lid 2, van de verordening is bepaald: „De marktdeelnemers betrachten zorgvuldigheid wanneer zij hout of houtproducten op de markt brengen. Daartoe passen zij een geheel van procedures en maatregelen toe, hierna ‚stelsel van zorgvuldigheidseisen’ genoemd, dat in artikel 6 wordt omschreven.”

16 Artikel 19, lid 1, van de verordening luidt: „De lidstaten stellen regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn bij inbreuken op de bepalingen van deze verordening en nemen alle maatregelen die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat ze worden uitgevoerd.”

III.

Nationaal recht

17 In § 1, lid 1, onder a), van de wet inzake hout is bepaald: „De wet [OMISSIS] regelt [OMISSIS] de rechten en verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de interne markt brengen.”

18 In § 4, leden 1, 2 en 3, van de wet inzake hout is bepaald:

„1) Een marktdeelnemer die hout en houtproducten op de interne markt brengt, is verplicht om een stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen; dit geldt niet wanneer hij hout en houtproducten op de interne markt brengt die zijn onderworpen aan een stelsel van vergunningen. Het stelsel van

zorgvuldigheidseisen wordt op papier of elektronisch opgesteld voordat het hout of de houtproducten op de interne markt worden gebracht.

2) *De marktdeelnemer is verplicht om het stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen en regelmatig te evalueren, tenzij sprake is van een stelsel van zorgvuldigheidseisen dat is opgezet door de toezichthoudende organisatie.*

3) *Een marktdeelnemer die hout en houtproducten van bomen of struiken die op het grondgebied van de Slowaakse Republiek zijn gekapt op de interne markt brengt en die de eigenaar, beheerder of bestuurder is van een bos in bosrijke gebieden, een beheerder in de zin van de afzonderlijke bepalingen, een persoon die gerechtigd is om hout te kappen of een bospopulatie te verwijderen overeenkomstig de afzonderlijke bepalingen, een persoon die gerechtigd is om bomen en struiken te kappen of een persoon die hout en houtproducten op de interne markt brengt, is verplicht om in het toegepaste stelsel van zorgvuldigheidseisen tevens informatie, documenten en archiefstukken overeenkomstig de afzonderlijke bepalingen op te nemen, alsmede informatie over de procedure voor het kappen en hanteren van het hout en de houtproducten, het vervoeren en op de interne markt brengen daarvan, alsmede daarmee verband houdende documenten.”*

- 19 In § 17, lid 1, onder c), van de wet inzake hout, zoals van kracht tot en met 31 december 2019, is bepaald:

„De marktdeelnemer begaat een andere bestuurlijke overtreding indien hij [OMISSIS] verzuimt om een stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen of het stelsel van zorgvuldigheidseisen niet naar behoren toepast en niet evalueert overeenkomstig § 4, leden 1, 2 en 3, of lid 5 [OMISSIS].”

- 20 In § 17, lid 5, onder b), van de wet inzake hout, zoals van kracht tot en met 31 december 2019, is bepaald:

„Indien een andere bestuurlijke overtreding in de zin van [OMISSIS] lid 1, onder b), c) of d), wordt begaan, legt de toezichthoudende autoriteit een geldboete van 2 000 EUR tot 10 000 EUR op.”

IV.

Motivering van de prejudiciële vraag

- 21 Op grond van het bestuurlijke en het gerechtelijke dossier stelt de cassatierechter vast dat het geschil in de onderhavige zaak betrekking heeft op het sanctiemechanisme dat door de nationale wetgever is vastgesteld krachtens de machtiging die wordt verleend in artikel 19, lid 1, van de verordening. Het betreft een procedure tot oplegging van een sanctie wegens niet-nakoming van de verplichtingen van artikel 4, lid 2, van de verordening, die door verzoeker moesten worden nagekomen uit hoofde van zijn hoedanigheid van marktdeelnemer in de zin van artikel 2, onder b) en c), van de verordening. In de

bestuursrechtelijke procedure en in de cassatieprocedure heeft verzoeker in wezen de kwestie aan de orde gesteld of de door hem gekozen wijze van verkoop van hout kan worden aangemerkt als het in de handel brengen van hout in de zin van artikel 2, onder b), van de verordening en, bijgevolg, of hij daadwerkelijk moet worden geacht een marktdeelnemer in de zin van artikel 2, onder c), van de verordening te zijn en derhalve gebonden was aan de verplichtingen van artikel 4, lid 2, van de verordening en het daarmee verband houdende sanctiemechanisme van artikel 19, lid 1, van de verordening, gelezen in samenhang met § 17, lid 5, onder b), van de wet inzake hout.

- 22 Krachtens het bestuurlijke en het gerechtelijke dossier heeft de cassatierechter geoordeeld dat verzoeker, als gemeente, een lokale overheid is die moet worden aangemerkt als een onafhankelijke rechtspersoon die over eigen vermogensbestanddelen (waaronder hout) beschikt. In het kader van het beheer van zijn vermogensbestanddelen heeft verzoeker gekozen voor een model waarbij hij tegen betaling hout aan natuurlijke personen en rechtspersonen heeft overgedaan. In dat verband heeft hij aldus gehandeld dat hij in het kader van overeenkomsten of door middel van rechtstreekse verkoop hout/een bepaalde hoeveelheid hout aan natuurlijke personen en rechtspersonen heeft verkocht, waarbij verzoeker het hout niet zelf heeft gekapt maar de koper (hetzij op zelfstandige basis, hetzij met de hulp van derden) verantwoordelijk was voor het kappen ervan. Uit andere contractuele bedingen en uit hetgeen verzoeker zowel in de bestuurlijke als in de gerechtelijke procedure heeft aangevoerd, volgt dat het aan de kopers verkochte hout aldus is gekapt dat gemachtigde werknemers van verzoeker (verkoper) specifieke bomen hebben aanwezen die door de kopers moesten worden geveld. Subsidiair hebben zij het te kappen gebied afgebakend en zijn de bomen geveld onder toezicht van werknemers van de verkoper/verzoeker.
- 23 Verweerder heeft de door verzoeker gekozen wijze van verhandeling aangemerkt als het op de markt brengen van hout in de zin van artikel 2, onder b), van de verordening en was van mening dat verzoeker, als marktdeelnemer in de zin van artikel 2, onder c), van de verordening, diende te voldoen aan de verplichtingen van artikel 4, lid 2, van de verordening. Verweerder heeft het in de onderhavige zaak doorslaggevend bevonden dat verzoeker aan de kopers niet het recht heeft overgedragen om het hout te kappen en dit op een bepaald terrein overeenkomstig de nationale wetgeving te beheren maar slechts een hoeveelheid hout rechtstreeks heeft verkocht, waarbij de koper verantwoordelijk was voor het kappen van het hout. Volgens verweerder zouden de kopers bosbeheerders zijn geworden die krachtens de boswet (nationale wetgeving) moesten worden geregistreerd indien verzoeker aan hen het recht had overgedragen om hout uit een bepaald gebied te kappen en zouden hij alleen op grond van die hoedanigheid over voldoende informatie hebben beschikt om een stelsel van zorgvuldigheidseisen te kunnen toepassen. Verweerder is van mening dat het bij de verkoop van een bepaalde hoeveelheid hout, in het licht van artikel 2, onder b), van de verordening, irrelevant is wie het hout heeft gekapt. De marktdeelnemer is degene die de hoeveelheid hout heeft verkocht en bijgevolg op de markt heeft gebracht.

- 24 Verzoeker betwist dit standpunt van verweerder en wijst erop dat de door hem gekozen methode van verkoop van hout er in wezen in bestaat dat de hoeveelheid hout weliswaar wordt gespecificeerd in de overeenkomst, maar verzoeker het recht verkoopt om hout op stam te kappen en derhalve niet reeds gekapt hout verkoopt. Onder verwijzing naar scenario 10a van mededeling C(2016) van de Commissie van 12 juni² 2016 (punt 7 van deze beslissing) betoogt verzoeker dat deze wijze van verkoop betekent dat hij het hout niet zelf op de markt brengt in de zin van artikel 2, onder b), van de verordening en derhalve niet de hoedanigheid van marktdeelnemer in de zin van artikel 2, onder c), van de verordening heeft. Alleen de kopers die het verkochte hout hebben gekapt konden deze hoedanigheid hebben/hebben deze hoedanigheid.
- 25 Bijgevolg is de cassatierechter van oordeel dat de onderhavige zaak betrekking heeft op een geschil over de uitlegging van het Unierecht, meer bepaald artikel 2, onder b) en c), van de verordening. De rechter is tevens van oordeel dat de begrippen „marktdeelnemer” en „op de markt brengen” in de zin van artikel 2, onder b) en c), van de verordening autonoom moeten worden uitgelegd, onafhankelijk van de bepalingen van nationaal recht en van de daarin gedane veronderstellingen over wie de hoedanigheid van marktdeelnemer hoort te hebben. [OMISSIS] [*herhaling van de prejudiciële vraag*].
- 26 Bij het onderzoek van de onderhavige zaak heeft de cassatierechter geen arrest gevonden dat betrekking heeft op de gestelde prejudiciële vraag of op artikel 2, onder b) en c), van de verordening, en naar het oordeel van deze rechter kan uit de bewoordingen van artikel 2, onder b) en c), van de verordening evenmin rechtstreeks een ondubbelzinnig antwoord op de gestelde vraag worden afgeleid. Aangezien de prejudiciële vraag betrekking heeft op de uitlegging van het Unierecht, is de cassatierechter van oordeel dat het Hof bevoegd is om deze vraag te beantwoorden.
- 27 Vanuit het oogpunt van de uitlegging van artikel 2, onder b) en c), van de verordening wijst de cassatierechter in de onderhavige zaak met name op de functie en het doel van de verordening, namelijk het bestrijden van illegale houtkap en het op de interne markt brengen van producten die zijn vervaardigd van illegaal gekapt hout (overwegingen 1, 3, 15 en 16 van de verordening). Naar het oordeel van de cassatierechter gaat het er in de onderhavige zaak om de grenzen van de uitlegging van artikel 2, onder b) en c), van de verordening aldus op redelijke wijze vast te stellen dat enerzijds het doel en de strekking van de verordening en de uit het stelsel van zorgvuldigheidseisen voortvloeiende verplichtingen niet worden omzeild door middel van de bewuste keuze van de wijze waarop hout wordt verhandeld (verkocht) en anderzijds het begrip marktdeelnemer in handelsbetrekkingen niet buitensporig of oneindig wordt uitgebreid tot marktdeelnemers voor wie dit in het licht van het doel van de verordening niet noodzakelijk is.

² Zie voetnoot 1.

V.

[OMISSIS]

28 [OMISSIS]

29 [OMISSIS]

30 [OMISSIS]

31 De beslissing is door de Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vastgesteld bij meerderheid van stemmen van 3:0.

[OMISSIS] [*schorsing van de behandeling, resultaat van de stemming in de rechterlijke instantie, instructie over de openstaande rechtsmiddelen*].

Bratislava, 26 april 2023

[OMISSIS] [*namen van de rechters*]